

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות יג.

עין משפט נר מצוה

מו א מיי פ"ח מהל'
תשובה מהל' א:
מו ב מיי ספ פ"ח הלכה
ד:
מו ג מיי ספ הל' א
ופ"ג מהל' שגגות
הלכה י:
ג ד מיי פ"ח מהל'
תשובה מהל' ג ופ"ג
מהל' שגגות סס:

רבינו הגנאל

המשתלח המכפר.
ואוקימנא למתני' בעבר
על מצות עשה ולא עשה
תשובה אלא עומד במדרו
ורבי' היא דתניא אפי' עשה
שלא עשה תשובה יוה"כ
מכפר עליו חוץ מפורק
עול ומגלה פנים בתורה
דבר רבי ורבנן פשוטים
הם. ואקשי' ומי מצית
אם יחזור בתשובה כו'.
דבר רבי ורבנן פשוטים
הם. ואקשי' ומי מצית
אם יחזור בתשובה כו'.
המשתלח בשאר עבירות
ומתני' ר' יהודה היא
מכלל דרישא נמי ר'
יהודה היא. ופרקי רב
יוסף מתיב' כולה רבי היא
וסיפא סבר לה כו' יהודה.
ורבי' יהודה רביה. ורבי
תלמיד הוא. ואמר ליה
דוקא קא אמרת. א"ל רב
דוקא דוקא קמינא. דרבי
סבר לה כו' יהודה רביה
דשעיר המשתלח בשאר
עבירות וזוהי טומאת
מקדש וקישיו מכפר על
הכל. ור' יהודה לא סבר
לה כרבי דיהו"כ מכפר
אפי' על שאינן שבין.
דקוני סתמא בתורת
כהנים יהוה סתמא כי
יהו"כ אינו מכפ' אלא על
השבין שאמר אך בעשור
לחדש וגו' וקיימא לן
אכין ורקין מיעוטין. ואינו
וסתם סתמא ר' יהודה
היא כדנסינן באלו הן
הנחנקין משמיה דר' יוחנן
סתם סתמא ר' יהודה:
ספרא. ופרקי אביי הא
רבי (והא ר' יהודה. רבא
אמר הא והא רבי היא.
והא דתניא אמ לא שב
אינו מתכפר לו בעבירה
שעבר יום הכפורים דאי
לא תימא הכי כרת
דמכאבי ביום הכפורים
לית ליה לרבי. ודחינן
כרת (לר') דיהו"כ (היכי
[הכי] משכחת לה. כגון
דאכיל בליילא או עבד
עבדיתא ומית דלא סליק
עמוד השחר לכפורי ליה.

בעומד במדרו. הקשה הר"ר שלמה מדרי"ש דצפרק צתרא
דיומא (דף פה: וסס) אמרינן מיתה ויום הכפורים
מכפרים עם התשובה עם התשובה אין צפני ענמו לא הא מני
ללא כרבי והא לא אחיא אפילו כרבינן דלית להו דמיתה בלא תשובה
מכפרת צשאר עבירות ללאו הכן
שלשה יש לומר להכיל לא קאמרי
רבינן דמיתה ממרקת אלא עם
היסורין והדינין שדינין אותו לאחר
מיתה וע"י כך אינו נכרת לעולם
הנא אכל עם התשובה מיתה ממרקת
לגמרי שאין נדון עוד ציסורין לאחר
מיתה אכל לרבי מיתה ויהו"כ בלא
תשובה ממרקת לגמרי צשאר עבירות
והשתא אחי שפיר כרבינן:

שאיין מבפריין ע"ה המיד. פירש
צקונטרס רוצ חטאות
ואשמות אין מכפרין על המזיד אלא
אשם שפחה מרופה ואשם נזיר טמא
ואשם שזבע הפקדון וחטאת
לשבעת העדות ואל"ת ונגמר מהנהו
שמכפר ען הדון כשוגג וי"ל דליכא
למפרך שן אין מכפר על מיציי
כרימות ומיציי מיתות צ"ד:

הוא יאיר ומכפר ע"ה המיד. ואל"ת
נימא דיוה"כ לא יכפר על
המזיד מידי דהוה חטאת ואשם וי"ל
דקרא דיוה"כ הוא איכא למי"ד דמשמע
אפי' אינן שנים וכ"ע מודו דמרבין
צמוזד ועוד דלדרכה נילף משעיר
הנעשה צפנים שמכפר על המזיד:
לא קראו מקרא קודש. פירש
צקונטרס שלא קיבלו עליו
צנרכותיו לומר מקדש ישראל ויום
הכפורים ואין נראה דלא אשכחן
צרכות ציום הכפורים דליהווי
לאורייתא ונראה לר"ם קראו מקרא
קודש שמוזד צצ"ד קדושה וצוצת
ממלאכה צצדיל קדושת היום ולא
קראו מקרא קדש שאינו צוצת מחמת
קדושת היום אלא מחמת שמתעלל
לעשות מלאכה: **תלמוד לומר**
יום כפורים הוא מכלל מקום. מיתה
דלמא צעשה תשובה איירי ועלולם
סצר תנא דליתו מכפר אלא על השצין:

דאי לא תימא הכי. ואם תאמר
למה לו חלק לנחש דס"ד
השתא דידעינן מןכברא דכרת דיום
הכפורים לרבי לית ליה וי"ל דהמ"ל
ולטעמיך או שמה איתרטיך אך אפי'
חזר צו מעבירה אלא שמעט צכפרה
שאינו רוצה שיום הכפורים יכפר:
דעבד סמוך לשקיעת החמה.
אכל לאחר שילוח שעיר

לא מני לאוקומה שחול מכפר כל
היום ואף על גז דמשמע לעיל
(דף ט: ס) שאין קרבנות מכפרין על
עבירות של אח"כ אפילו צו ציום
דאמר נפקא מינה לטומאה שאירעה
צין זה לזה שאני שעיר המשתלח
דכתיב ציה כי ציום הזה יכפר
עליכס לטוהר אולם מכל חטאתיכס
משמע דכל היום יכפר אי נמי

היום עצמו בלא שעיר המשתלח מכפר קצת ואין כאן כרת
גמור וכה"ג אשכחן צפרק קמא דצוחיס (דף ו. וסס) דעולה
מכפרת על היום ו מקופיא ולא מקיעעא כלומר לגמרי והשתא
למי

היום עצמו בלא שעיר המשתלח מכפר קצת ואין כאן כרת
גמור וכה"ג אשכחן צפרק קמא דצוחיס (דף ו. וסס) דעולה
מכפרת על היום ו מקופיא ולא מקיעעא כלומר לגמרי והשתא
למי

היום עצמו בלא שעיר המשתלח מכפר קצת ואין כאן כרת
גמור וכה"ג אשכחן צפרק קמא דצוחיס (דף ו. וסס) דעולה
מכפרת על היום ו מקופיא ולא מקיעעא כלומר לגמרי והשתא
למי

היום עצמו בלא שעיר המשתלח מכפר קצת ואין כאן כרת
גמור וכה"ג אשכחן צפרק קמא דצוחיס (דף ו. וסס) דעולה
מכפרת על היום ו מקופיא ולא מקיעעא כלומר לגמרי והשתא
למי

בעומד במדרו. ללא עזר תשובה. ודקשיא לך זצח רשעים תועבה
מתני' רבי היא דאמר יוה"כ מכפר על שאינן שצין והאי קרא מוקי
לה צשאר יומי: **פורק עול.** כופר בעיקר: **מגלה פנים צבורה.**
בל על דברי תורה צבולפא וצבגלי עזות פניו כגון (סנהדרין דף טז:)
מנשה שהיה יושב דורש צבגדות של
דופי לא היה למשה לכתוב אלא
ומנע היתה פלגש (ו) וילך רחובן ציני
קציר חטים (בבבא ש"ט: ב). צרית. צר
מילה: דבר ה' צוה זה הפורק עול.
צצמה דיבור ראשון שאמר צסיני
אנכי ה' אלהיך (שמות ט) שלא שמעו
אותו אלא מפי הצבור (ו) **ומגלה פנים.**
מדלפקיה קרא צלשון צציון וזה צצה
דברי תורה הוא: זה המיפר צרים
צצבר. שהיא מנזה יחידים: לא
אמרתי אלא צצומן שעונה צה. אלא
צשאינו סצ קאי קרא. וצהיך תלת
הוא דגלי לן אף לאחר יוה"כ הא
צשאר אפי' שאינו סצ יום הכפורים
מכפר: **ורבינן.** דלית להו נמי צשאר
עבירות דאין יוה"כ מכפר על שאינן
שצין אמרי לך הא דגלי לן קרא
צהיך תלת לכו צציה"כ איירי אלא
הכרת תכרת דקאמר תכרת לעולם
הנא שאף מיתה אינה ממרקת על
שגש הללו בלא תשובה אכל שאר
עבירות בלא תשובה נמי מיתה
ממרקת אחר בלא הכפורים אכל
יוה"כ בלא מיתה לא: **ששם עשה**
פסוזה. ואין עונה צה מיתה ממרקת
אף על שגש הללו ולא תכרת לעולם
הנא: אחד ישראל וכו'. מתכפרים
משאר עבירות צשעיר המשתלח:
ומאן איס ליה האו צצברא. דכהניס
מתכפרין צמשתלח: רבי יהודה.
לקמן צצאי פירקא [ע"צ]: **אכל ר' יהודה**
לא סבר לה כרבי. שהיא יוה"כ מכפר
על שאינן שצים ולא אחיא מתניתין
אליציה: או דלמא. רבי יהודה נמי
כרבי סבר לה ומתניתין רבי יהודה
נמי והאי דלא אמר רבי יהודה היא
וסבר לה כרבי אורחא דמילתא שייך
טפי למימר רבי היא וסבר לה כר'
יהודה רביה ולא למימר רבי יהודה
היא וסבר ליה כרבי תלמידה: דוקא
קאמינא רבי סבר לה כרבי יהודה.
צשעיר המשתלח דע"כ מתניתין רבי
היא כדאוקימנא מדקתני יוה"כ מכפר
על שאינן שצין אכל ר' יהודה לא
סבר ליה כרבי דמניא אין יוה"כ מכפר
על שאינן שצין לרבי יהודה: **חטאות**
ואשמות אין מכפרין אלא על השצין.
דכתיב (צמדכר ה) והמוזיד את חטאתס
וגו' (ויקרא ה) והמוזיד את חטוא עליה:
שאיין מכפרין על המזיד כשוגג. רוצ
חטאות ואשמות אין מכפרין על המזיד
כשוגג אלא אשם שפחה מרופה ואשם
נזיר טמא ואשם שזבעת הפקדון
וחטאת דשבעת העדות: אך חלק. אך
צשעור לחדש השציעי הוא יום הכפורים
הוא וכל שאין ורקין מיעוטין ללמדך
שפועים שאין יוה"כ מכפר: ססס

ספרא. מורת כהנים ר' יהודה היא הכי אמרינן צנסהדרין צאלו
הן הנחנקין (דף פו: ב). לא קראו מקרא קודש. לא קיבלו עליו חוץ מפורק
לומר מקדש ישראל ויהו"כ: ומורה רבי צצרים דיומא. הא דתניא
קמייתא דליתו מכפר על שאינן שצין צכרת של יום הכפורים קאמר
שלו עינוי ושל מלאכה אכל על כל שאר עבירות מכפר אף על פי שעשה
דיומיה דאכרת דיומיה (ה) מכפר: אכל דיוה"כ לים לרבי. צתמיה. א"כ למה עתה צציום הכפורים
כרת צצנחמא שאר כרימות דאי מיתה קודם יוה"כ לא איכפר אלא למה לי היום: אלא לא.
צתמיה. כלומר אלא אי אית ליה לרבי דמכפר על כרת דיומיה בלא תשובה לא איכא כרת ציום הכפורים: והא משכחת לה
כגון דעבד צציליא ומית דלא אחי ימא לכפורי ליה. שאין מכפר בלא אלא יום כדכתיב (ויקרא טו) כי ציום הזה יכפר עליכס:

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה דאי כו'
דיומיה נמי מכפר:

גליון הש"ס
גמ' זה הפורק עול. עין
יבמות דף ט ע"ה מוס'
ד"ה מה:

מוסף רש"י
חוץ מפורק עול. ספר
צכפ"ה (יומא פה: א):
פורק עול של כל המצוות
(כרימות). ומגלה פנים
בתורה. ודש את המורה
לנגח. כגון מנשה שהיה
דוש צבגדות של דופי לא
היה לו למשה לכתוב אלא
ומנע היתה פלגש וגו'
(ויחא סס וכע"ז כרימות
סס). בזמן שעונה בה.
שלא סצ קודם מיתה סו
כרת. אכל סצ לא
(סנהדרין צ: א). קראו
מקרא קדש. נתקן סדר
התפלה (כרימות ז: א).
ומורה רבי בברית
דיומא. דלא קאמינא לא
התענה צו מכפר. אלא עבירות
דכל השנה. אכל השנה
עבירה דעניו לא מכפר.
ואך חלק נמי דקמי קאמר
צעבירות דיומיה קאמר
(סס). כרת. הולך ערבי
בלא צנים וסס יו למתס
(סס).

מוסף רש"י
חוץ מפורק עול. ספר
צכפ"ה (יומא פה: א):
פורק עול של כל המצוות
(כרימות). ומגלה פנים
בתורה. ודש את המורה
לנגח. כגון מנשה שהיה
דוש צבגדות של דופי לא
היה לו למשה לכתוב אלא
ומנע היתה פלגש וגו'
(ויחא סס וכע"ז כרימות
סס). בזמן שעונה בה.
שלא סצ קודם מיתה סו
כרת. אכל סצ לא
(סנהדרין צ: א). קראו
מקרא קדש. נתקן סדר
התפלה (כרימות ז: א).
ומורה רבי בברית
דיומא. דלא קאמינא לא
התענה צו מכפר. אלא עבירות
דכל השנה. אכל השנה
עבירה דעניו לא מכפר.
ואך חלק נמי דקמי קאמר
צעבירות דיומיה קאמר
(סס). כרת. הולך ערבי
בלא צנים וסס יו למתס
(סס).

מוסף רש"י
חוץ מפורק עול. ספר
צכפ"ה (יומא פה: א):
פורק עול של כל המצוות
(כרימות). ומגלה פנים
בתורה. ודש את המורה
לנגח. כגון מנשה שהיה
דוש צבגדות של דופי לא
היה לו למשה לכתוב אלא
ומנע היתה פלגש וגו'
(ויחא סס וכע"ז כרימות
סס). בזמן שעונה בה.
שלא סצ קודם מיתה סו
כרת. אכל סצ לא
(סנהדרין צ: א). קראו
מקרא קדש. נתקן סדר
התפלה (כרימות ז: א).
ומורה רבי בברית
דיומא. דלא קאמינא לא
התענה צו מכפר. אלא עבירות
דכל השנה. אכל השנה
עבירה דעניו לא מכפר.
ואך חלק נמי דקמי קאמר
צעבירות דיומיה קאמר
(סס). כרת. הולך ערבי
בלא צנים וסס יו למתס
(סס).

מוסף רש"י
חוץ מפורק עול. ספר
צכפ"ה (יומא פה: א):
פורק עול של כל המצוות
(כרימות). ומגלה פנים
בתורה. ודש את המורה
לנגח. כגון מנשה שהיה
דוש צבגדות של דופי לא
היה לו למשה לכתוב אלא
ומנע היתה פלגש וגו'
(ויחא סס וכע"ז כרימות
סס). בזמן שעונה בה.
שלא סצ קודם מיתה סו
כרת. אכל סצ לא
(סנהדרין צ: א). קראו
מקרא קדש. נתקן סדר
התפלה (כרימות ז: א).
ומורה רבי בברית
דיומא. דלא קאמינא לא
התענה צו מכפר. אלא עבירות
דכל השנה. אכל השנה
עבירה דעניו לא מכפר.
ואך חלק נמי דקמי קאמר
צעבירות דיומיה קאמר
(סס). כרת. הולך ערבי
בלא צנים וסס יו למתס
(סס).

מוסף רש"י
חוץ מפורק עול. ספר
צכפ"ה (יומא פה: א):
פורק עול של כל המצוות
(כרימות). ומגלה פנים
בתורה. ודש את המורה
לנגח. כגון מנשה שהיה
דוש צבגדות של דופי לא
היה לו למשה לכתוב אלא
ומנע היתה פלגש וגו'
(ויחא סס וכע"ז כרימות
סס). בזמן שעונה בה.
שלא סצ קודם מיתה סו
כרת. אכל סצ לא
(סנהדרין צ: א). קראו
מקרא קדש. נתקן סדר
התפלה (כרימות ז: א).
ומורה רבי בברית
דיומא. דלא קאמינא לא
התענה צו מכפר. אלא עבירות
דכל השנה. אכל השנה
עבירה דעניו לא מכפר.
ואך חלק נמי דקמי קאמר
צעבירות דיומיה קאמר
(סס). כרת. הולך ערבי
בלא צנים וסס יו למתס
(סס).

מוסף רש"י
חוץ מפורק עול. ספר
צכפ"ה (יומא פה: א):
פורק עול של כל המצוות
(כרימות). ומגלה פנים
בתורה. ודש את המורה
לנגח. כגון מנשה שהיה
דוש צבגדות של דופי לא
היה לו למשה לכתוב אלא
ומנע היתה פלגש וגו'
(ויחא סס וכע"ז כרימות
סס). בזמן שעונה בה.
שלא סצ קודם מיתה סו
כרת. אכל סצ לא
(סנהדרין צ: א). קראו
מקרא קדש. נתקן סדר
התפלה (כרימות ז: א).
ומורה רבי בברית
דיומא. דלא קאמינא לא
התענה צו מכפר. אלא עבירות
דכל השנה. אכל השנה
עבירה דעניו לא מכפר.
ואך חלק נמי דקמי קאמר
צעבירות דיומיה קאמר
(סס). כרת. הולך ערבי
בלא צנים וסס יו למתס
(סס).